

C_2018142FI.01002301.xml
23.4.2018

FI

Euroopan unionin virallinen lehti

C 142/23

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt
8.1.2018 – Sole-Mizo Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Asia C-13/18)

(2018/C 142/31)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Sole-Mizo Zrt.

Vastapuoli: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Ennakkoratkaisukysymykset

1)

Voidaanko unionin oikeussääntöjen, kuten yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (1) (jäljempänä arvonlisäverodirektiivi) säännösten (erityisesti sen 183 artiklan) ja vastaavuus-, tehokkuus- sekä suhteellisuusperiaatteen mukaiseksi katsoa sellainen jäsenvaltion käytäntö, jossa sovellettavia viivästyskorkosäännöksiä tarkasteltaessa lähdetään siitä, että kansallinen veroviranomainen ei ole syylistynyt lain rikkomiseen (laiminlyöntiin), eli se ei ole viivästynyt sen arvonlisäveron (Unkarin kansallisissa säännöksissä liikevaihtovero) osuuden osalta, jota ei voitu vaatia palautettavaksi ja joka kohdistuu verovelvollisten maksamatta jääneisiin hankintoihin, koska kansallisen viranomaisen päätöksentekohetkellä voimassa oleva kansallinen lainsäädäntö oli [unionin] oikeuden vastaista, ja siinä vahvistettujen vaatimusten unionin oikeuden vastaisuus todettiin unionin tuomioistuimessa vasta myöhemmin?

2)

Voidaanko unionin oikeussääntöjen, kuten arvonlisäverodirektiivin säännösten (erityisesti sen 183 artiklan) ja vastaavuus-, tehokkuus- sekä suhteellisuusperiaatteen mukaiseksi katsoa sellainen jäsenvaltion käytäntö, jossa sovellettavia viivästyskorkosäännöksiä tarkasteltaessa toisistaan erotetaan tilanne, jossa kansallinen veroviranomainen jättää veron palauttamatta kyseisellä hetkellä voimassa olevan, [unionin] oikeuden vastaisia säännöksiä sisältävän kansallisen

lainsäädännön mukaisesti ja tilanne, jossa tämä tapahtui voimassa olevia kansallisia säännöksiä rikkomalla, ja jossa niiden korkojen määrän osalta, jotka ovat kertyneet arvonlisäverolle, jonka palauttamista ei voitu vaatia kohtuullisen määräajan kuluessa sellaisen kansallisen oikeuden mukaisen vaatimuksen vuoksi, joka oli todettu unionin tuomioistuimessa unionin oikeuden vastaiseksi, erotellaan kaksi ajanjaksoa niin, että

ensimmäisellä jaksolla – [unionin] oikeuden vastainen [kansallinen] lainsäädäntö oli vielä voimassa, minkä vuoksi Unkarin veroviranomaiset eivät syylistyneet lain rikkomiseen, kun ne eivät suostuneet kohtuullisessa määräajassa palauttamaan laskuun sisältyvää arvonlisäveroa – verovelvollisella oli oikeus vain keskuspankin peruskorkoa vastaavaan korkoon, kun taas

toisella jaksolla ensimmäiseltä jaksolta kertyneistä viivästyskoroista pitää maksaa – jäsenvaltion oikeusjärjestyksessä muutoin viivästymistilanteissa sovellettava – korko, joka vastaa keskuspankin peruskorkoa kaksinkertaisena?

3)

Onko arvonlisäverodirektiivin 183 artiklaa tulkittava siten, että vastaavuusperiaatteen vastaiseksi on katsottava kansallinen käytäntö, jonka mukaan veroviranomainen maksaa unionin oikeussäännön vastaisesti palauttamatta jätetyn arvonlisäveron perusteella vain keskuspankin peruskorkoa vastaavan koron, kun taas kansallisen lainsäädännön rikkomisen perusteella korkoa maksetaan keskuspankin peruskoron määrä kaksinkertaisena?

(1) EUVL 2006, L 347, s. 1.